

Lieven en Peggy Ryckewaert naast Massia 39: 'Vaarzen moeten vaarzen zijn. Voor ons hoeven ze geen 30 liter melk te geven, als ze het maar goed aankunnen'

Tavanna (v. Spirando), 84 punten
Productie: 2.04 9029 3,75 3,16

Melkvee is een sport

NRM-jurylid Lieven Ryckewaert: 'Als melkveehouder ben je gewoon de trainer van de koeien'

Na gejureerd te hebben op de Oostshow maakt Lieven Ryckewaert uit Harelbeke straks zijn entree als Belgisch jurylid op de NRM. Fokkerij is zijn drijfveer, ook op zijn eigen melkveebedrijf, waar de melkactiviteiten met zuivelverwerking worden gecombineerd.

net-koeien, showkoeien en stalkoeien. Als je het Lieven Ryckewaert (36) uit Harelbeke vraagt, melkt hij drie verschillende typen melkkoeien. Tachtig tot negentig procent behoort tot de stalkoeien. 'Het is niet dat de Inet-koeien en showkoeien anders behandeld worden, maar op een ander bedrijf krijg je toch ook niet de oude tractor in de hoek van de loods te zien? Meestal zie je net die ene gloednieuwe machine.' Ondanks het feit dat alle koeien in dezelfde groep lopen, is Ryckewaert zich van het onderscheid goed bewust. Vooral in de fokkerij dringt die redenering door. 'Met de Inet-koeien ga ik zuiver voor de productie en

deels voor hoge indexen. Massia 39 is daar een voorbeeld van.' Zij is, zoals haar naam duidelijk doet vermoeden, een telg uit de familie van Massia 9. Via vader Cash en grootvader Koerier 104 voert ze op de bekende Nederlandse koefamilie terug. 'Daaruit hoop ik dat er ooit iets komt voor de fokkerij.' Met de fokkerij van showkoeien gaat hij anders om. 'Uit die koeien kan ik niets voor Inet en stiermoeders halen. Melk geven ze toch, dus combineren we die met puur Canadese vererfers.'

Fokkerij als drijfveer

Op dit ogenblik melken Lieven en zijn vrouw Peggy Vandendriessche (33) 45 rood-

en zwartbonte koeien. Samen vullen ze een quotum van 340.000 kg melk met een gemiddelde productie van 8817 kg melk met 4,22 % vet en 3,33 % eiwit in 366 lactatiedagen. Het bedrijf beslaat 44 hectare, waarvan op 12 hectare maïs, 20 hectare gras, 2 hectare suikerbieten, 7 hectare aardappelen en aanvullend nog granen worden geteeld. Om het bedrijf voldoende leefbaar te maken voor het gezin, sloegen Lieven en Peggy ook de weg van de thuisverwerking in. Zowel hoeve-ijs, boter, yoghurt, karnemelk als vanillekwark en talrijke andere desserts behoren tot het assortiment. 'Ons bedrijf was te klein om er met twee man op te werken', legt Peggy uit. 'Daarom zijn we met de thuisverkoop gestart. Het grote voordeel is dat we nu kunnen samenwerken. Als Lieven eens één of twee dagen weg moet om te jureren, kan ik zijn taken perfect overnemen.' Fokkerij vormt zonder meer de drijfveer voor Ryckewaert. 'Daarvoor zet hij zich meer dan 100 procent in', bevestigt Peggy, terwijl ze verwijst naar zijn optredens als

jurylid op prijsskampen, zoals straks op de NRM. Duidelijk is dat ze volledig achter die keuze staat. 'Het is toch leuk als je van je hobby je beroep kunt maken? Dat is gewoon een mooie combinatie.' Concentratie noemt Ryckewaert een belangrijke pijler van het welslagen van fokvedagen. En dat geldt zowel voor de juryleden als voor de deelnemers. 'Koe en begeleider moeten één zijn in de ring. Alleen op die manier kun je nog net dat beetje extra uit een koe halen. Op prijsskampen gaat het vaak om pietluttigheden. Sportmannen die aan een wedstrijd bezig zijn, hebben ook het publiek niet gezien.' Jammer is het dat de interesse voor Vlaamse keuringen zo laag ligt. 'De publieke belangstelling is vaak om bij te huilen', verkondigt Ryckewaert. 'De interesse groeit wel licht, maar we moeten weer beginnen bij de jeugd. Kijk maar naar zaken als de jongveeshow. Kinderattracties trekken altijd publiek en schenken enorm veel liefhebberij.'

kansen. Grandprix vult dat lijstje aan. Faber, Kollo en Reno voeren bij rood het lijstje aan, terwijl Stadel het aanbod aanvult. 'Van Stadel heb ik wel een voorraad voor tien jaar', vertelt Ryckewaert lachend. Ook roodfactorstieren zet hij vaker in. 'Bijna alle koeien moeten hier nu in principe over een roodfactor beschikken', denkt Ryckewaert. 'De kleur doet er voor mij niet toe.' De roodbonte genen uit de veestapel fokken zit er bij Lieven en Peggy nog niet in. Integendeel zelfs, sinds de verhouding half zwart, half rood is, is het aandeel rood de laatste tijd groeiend. 'Roodbont doet het in kilo's vet en eiwit zeker zo goed als zwartbont.' Dat echte topfokkerij duur kan zijn, bevestigt Ryckewaert maar al te goed. 'Je kunt je altijd de vraag stellen of fokkerij wel verantwoord is', denkt hij. 'Economisch niet natuurlijk, het is inderdaad duur, maar het is een hobby. Of je nu elk jaar op reis gaat of je stopt je geld in de fokkerij, wat is het verschil?'

Ondanks het vaak verkondigde economische voordeel zijn kruisingen met witblauw helemaal uit den boze. 'Ik had laatst drie koeien gecombineerd met een witblauwe stier. Of je dan een witblauw vaarskalf hebt of een zwartbonte stier dat maakt in prijs uiteindelijk niet zoveel uit. Ik vind het verspilling van genetica. Voldeed de koe niet, dan plant ik er veel liever een embryo in.' Hij is dan ook resoluut: 'Ik fok liever alles zelf op. Het is zo mooi als je het jongvee ziet ontwikkelen en groeien. Daar kun je echt van genieten.' Om toch een uitweg te vinden voor het overschot aan vervangend vee, haalt Ryckewaert meerwaarde uit de verkoop van vaarzen. In principe verkoopt Ryckewaert liever tweedekalfs- dan eerstekalfsvaarzen. 'De vaarzen melk ik liever zelf. Tweedekalfs zijn uitgegroeid en uitgezwaard. Ze kunnen meer voer eten en produceren makkelijker. Ze kunnen het gewoon beter aan.' Vaarzen mogen naar zijn mening groen zijn. 'Een vaars moet een vaars zijn. Voor mij hoeft ze geen 30 liter melk te geven, als ze het maar goed aankunnen.' Het fokken, voeren, begeleiden of eenvoudig gezegd managen van zijn veestapel vergelijkt Ryckewaert graag met de sportwereld. 'Eigenlijk ben ik gewoon de trainer van mijn koeien of kortweg de koeiencoach', verduidelijkt hij. 'Hoe meer je ervan kent, hoe meer je eruit kunt halen.'

Annalies Debergh

Showtype en exterieur voeren bij Ryckewaert de boventoon, wat resulteert in gemiddeld 84 punten voor algemeen voorkomen bij de vaarzen. 'Vet probeer ik vast te houden en eiwit neem ik zoveel mogelijk mee bij de stierkeuze. Eigenlijk is een stier altijd een compromis', denkt hij. 'In principe vraagt elke koe een andere keuze. Dat is dikwijls moeilijk te realiseren.'

Trainer van de koeien

Ryckewaert kijkt bij het exterieur hoofdzakelijk naar uiers en benen. Stieren kiezen op basis van alleen de bovenbalk zegt hem niets. 'Stieren selecteer je met de onderbalk. Hoe meer punten daarop staan, hoe beter ik dat vind. Wat mij betreft mogen foktechnici die nog uitbreiden.' Bij zwartbont krijgen Lee, Freelance, Lheros, Allen, Northern, Jesther en Orcival

Saroma (v. Storm), 83 punten
Productie: 3.11 226 8119 4,27 3,24
Rechts: Sabena (v. Pickel), 85 punten
Productie: 4.08 227 7982 4,40 3,56

